

Nifak

– GÜLÜM ÇAMLISOY · 25 Ekim 2018

Zaman... kutsal bir nifak sunuyor...

Haşmetli ve doğurgan acılarım.
Yalan kusuyor zemin:
Aşka ithaf en daldığım hülyalarım.
Göğün tesirinde gecem
Gecemden yana tümlenen
Beyaz yanlışlarım:
Makberin hicvinde
Kelamın derdinde
Hangi sıfat değil
Hangi öznemde saklıdır mealim?

Kenetli olduğum kadar
Yorgun ve mağlup beyanların
Hatmettiği
Belki zamanın değil mekânın körüklediği:
Bir iblise tanıklık yapan meleğin
Kopuk kanadında
Sırıtan bir zümre midir hayallerin devindiği
Âlem?

Âlemden yana derdim yok madem
Kör rotaların tutuklusu mudur kader?
Nakşeden bir eğride
Doğruyu işaretlemek...
Sonlanan hecelerde
Kanayan yaraları dağlamak
Aslında adımladığım her şiirde
Boca ettiğim hüznü yâd etmek
Kendince bir şarkı mırıldanırken
Bir de göğe kenetlenmek...

Hani boylu boyunca...
Belki sevdayı her yudumlayışında

Sonrası müphem

Ne de olsa karadan bozma bir sitem ve elem.

Derdi tasası olmaz mı kulun?

Yankısı duyulandan da derin

Şahikaların fısıltısında

Gonca benzeri umutların da

Her çağrısında

Aslında inancın duasında saklı meram

Gömüp satırları

Selasını duymayı özledim özleyeli

Her ölü rahmetin varlığına

Huşu içinde dokunup da

Dilediğim sona göz kırpan...